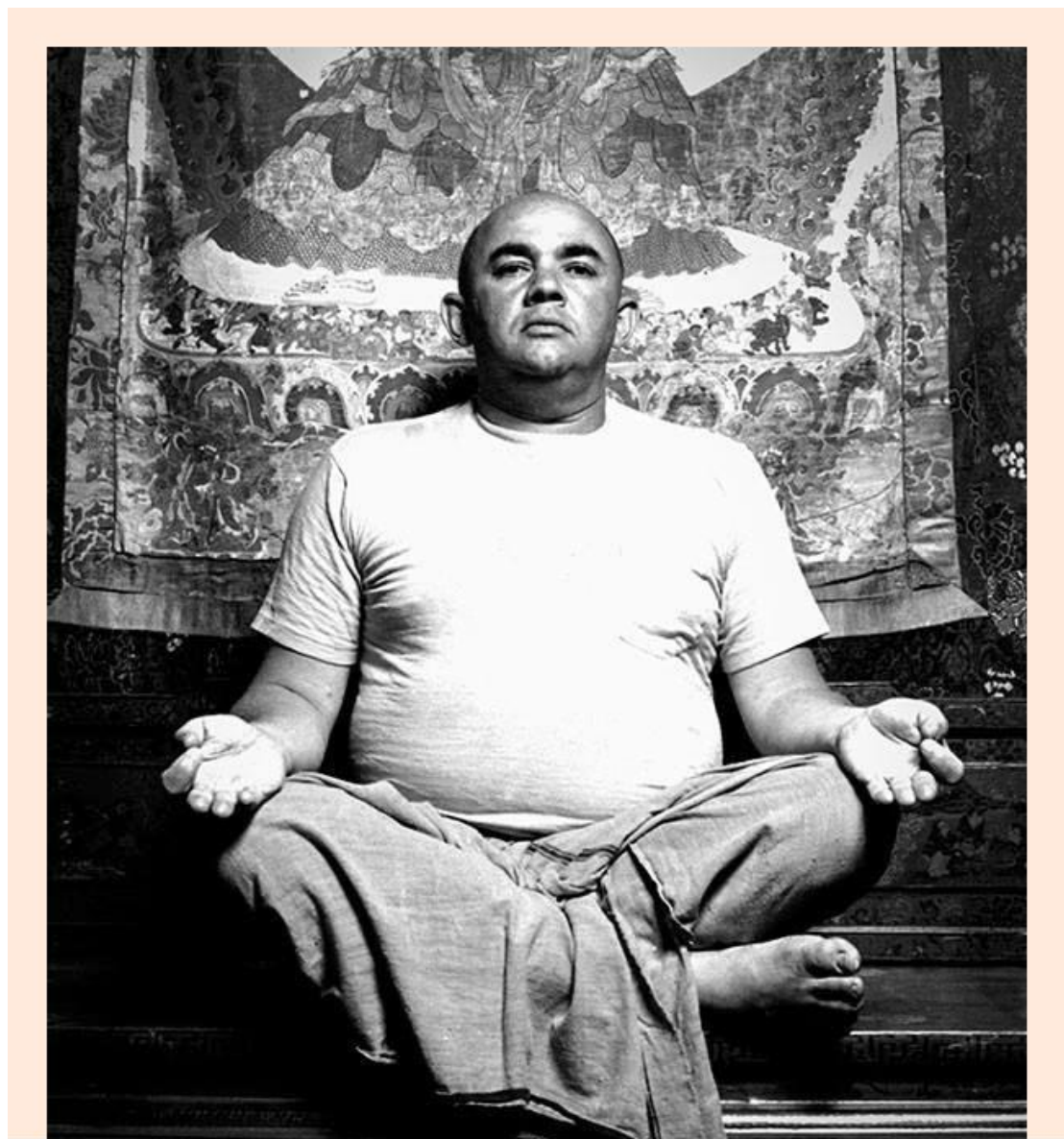

אלכימיה נפשית: להפוך את כיוונו של האור

יולי 2018

מאת: אלי מלכי

רודי (סוואמי רודרנדה) מעביר שיעור במדיטציית קונדליני יוגה

פתיחה:

מאמר זה כולל שני חלקים שמשלימים אחד את השני. חלקו הראשון של המאמר הוא תרגום של הרצאה של רודי (סוואמי רודרנדה) שבו הוא מציג בדרכו הישירה והלא אזוטרת מהי קונדליני יוגה. ההרצאה מופיעה במקור בספר Before the Sun מאת John Mann¹. אנשים רבים משייכים למונח קונדליני יוגה הילה מיסטית, אולם הגישה של רודי לנושא היא פרגמטית לחלוטין. קונדליני יוגה היא שיטת תרגול שבאמצעותה ניתן להפוך את כל האלמנטים הנמוכים של חיינו לאנרגיה רוחנית גבוהה. רודי קרא לתהליך הזה אלכימיה נפשית, ופיתח טכניקת מדיטציה להשגת מטרה זו על בסיס ההתנסות האישית שלו. באופן כללי רודי לא עודד את תלמידיו לקרוא ספרים על נושאים רוחניים. אולם בשיחה עם John Mann שמוזכרת בספר Before the Sun הוא מזכיר באופן חריג ספר סיני בשם The Secret of the Golden Flower² :

"ישנו ספר סיני קצר ונפלא שנקרא: 'הסוד של הפרח הזהוב'. בספר זה מדובר על 'תנועה מחזורית של האור' וכן על 'הפיכת כיוון הזרימה'. אם תקרא את הספר תראה שהם מתארים באופן עקרוני את הדברים שעליהם אני מדבר, אבל מהספר לבדו לא תוכל להבין אותם. המונח 'תנועה מחזורית של האור' מתייחס לתהליך העיכול של אנרגיה שקורה כאשר אנו מעבירים אותה דרך המרכזים הנפשיים. 'הפיכת כיוון הזרימה' מתאר את כיוון הזרימה של האנרגיה. במקום שהאנרגיה תעלה למעלה ותלך לאנשים אחרים כפי שקורה בדרך כלל, אנו מושכים אותה למטה ואחורה. מאחורי הביטויים הפיזיים האלה נמצאת הבנה מעשית של התפתחות פנימית."³

באופן לא מפתיע הספר The Secret of the Golden Flower שייך לאסכולה הסינית שנקראת "ניידן" (Neidan) שפירושה המילולי הוא אלכימיה פנימית.⁴

חלקו השני של המאמר מציג את המודל שהציע הפיזיקאי האמריקאי ויליאם טילר (William A. Tiller)⁵ על מנת לשלב את התודעה בפיזיקה. תיאור המודל מבוסס על ספרו של טילר Psycho-Energetic Science. טילר הוא פרופסור אמריטוס למדעי החומר והנדסה באוניברסיטת סטנפורד, ובמקביל מתרגל מדיטציה יותר מחמישים שנה. על ההשפעה של תרגול המדיטציה על חייו הוא כותב את הדברים הבאים:

"בחיים שמחוץ למסגרת העבודה, בנוסף לקשירת קשרים חברתיים בקליפורניה, ג'ין ואני התחלנו לתרגל מדיטציה על בסיס יומיומי. אני הסתערת על תרגול המדיטציה כמו ברוז שקופץ למים, וג'ין הפכה לבת זוגי הקבועה בתרגול של שעה ביום. יחדיו התחלנו לחקור את ההרפתקה הפנימית הזאת. התהליך שעשינו במסע הזה היה למקד את עצמנו בתחום הרוחני של המציאות וממנו לחקור מצבים פנימיים אחרים, כשלאחר מכן חזרנו אל המוקד

¹ Before the Sun עמודים 229-237

² ראו <http://thesecretofthegoldenflower.com/esposito.html>

³ Before the Sun עמוד 84

⁴ ראו <https://en.wikipedia.org/wiki/Neidan>

⁵ ראו הערך על טילר בוויקיפדיה - https://en.wikipedia.org/wiki/William_A._Tiller

שלנו. התהליך הכללי הזה אפשר לנו להתנסות בתהליכים נפשיים וליצור קשר עם אנשים בעלי יכולות נפשיות גבוהות, באופן מאוזן ומבלי להגזים. לאחר שחקרנו אנשים כאלה למדנו להעריך שהיכולות שלהם היו מאוד אמתיות, אולם העובדה שיכולות כאלה התגשמו בהם לא בהכרח הפכה אותם לאנשים טובים יותר. אנו אימצנו לעצמנו את הפילוסופיה שמתבטאת באמרה: "בְּפְרוֹתֵיהֶם תִּפְּירוּ אוֹתָם"⁶.

...

"אחרי שנים רבות שבהן עסקתי בחקירה התנסותית של העולמות הפנימיים שמתגלים במצב של מדיטציה, שממנה צמחה גם יכולת לשליטה גבוהה בעצמי הפנימי שלי, עצתי לכל מי ששואל היא: 'המקום החשוב ביותר להתחיל הוא בלימוד רציני של תרגול מדיטציה.'⁷

טילר לא חש בנוח עם ההפרדה בין חוויותיו הפנימיות לבין העיסוק המחקרי שלו בפיזיקה. הוא סבר שהמודלים המקובלים לתיאור המציאות הפיזיקלית לוקים בחסר מכיוון שאין בהם התייחסות לתודעה, למרות הראיות שהלכו והצטברו על ההשפעה של מצבים נפשיים על המציאות הפיזיקלית. בשלב מסוים הוא החליט לאסוף צוות של חוקרים ולבנות תכנית מחקר שבמסגרתה ייערכו ניסויים מבוקרים על מנת לענות על השאלה: האם התודעה משפיעה על המציאות הפיזיקלית? תוצאותיהם של ניסויים אלה שנערכו על פני תקופה ארוכה ובמעבדות שונות בארה"ב ובאירופה מוצגות בספריו של טילר⁸. כתוצאה מניסויים אלה הצטברו ראיות להשפעה ברת-מדידה של התודעה על המציאות הפיזיקלית. לאור זאת טוען טילר שהמסקנה המתחייבת היא שיש צורך במודל פיזיקלי חדש שמשלב את התודעה עם המודל הקיים.

⁶ הציטוט הוא מדבריו של ישוע, מתי פרק ז' 15-16: "הִזְהָרוּ מִנְבִיאֵי הַשָּׁקֶר הַבָּאִים אֵלֵיכֶם בְּלְבוּשׁ כֹּהֲנִים וּבְתוֹךְ תוֹכֶם זָאֲבִים טוֹרְפִים הֵם. בְּפְרוֹתֵיהֶם תִּפְּירוּ אוֹתָם"

⁷ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 16

⁸ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 פרקים 3, 4 ו-5

א. מהי קונדליני יוגה?

"התהליך הבסיסי שעליו נשענת העבודה הפנימית הוא קליטתה וזיקוקה של התזונה שנדרשת לצורך הגדילה הרוחנית. החיים הרגילים מזינים את האישיות. הישות הפנימית זקוקה לאנרגיה גבוהה יותר על מנת לקבל תזונה. כשם שיש לנו מערכת עיכול פיזית שמפרקת את המזון ומאפשרת לנו לקבל ממנו אנרגיה, קיימת במקביל מערכת עיכול נפשית שמושכת לתוכה אנרגיות גבוהות לא פיזיות ומפרקת אותן כך שנוכל לספוג אותן. קיימים תיאורים רבים של המערכת הזאת. למיטב ידיעתי כל התיאורים האלה הם בחלקם לא נכונים או לא שלמים. או שהכותבים לא באמת הבינו על מה הם כותבים, או שהם היקשו במודע על הקוראים ליישם את מה שהם תיארו. אני יכול לומר בוודאות שבכתבי יד טיבטיים רבים השאירו במכוון חלקים מסוימים ללא הסבר, וההסבר ניתן רק בעל פה על ידי המורה. באופן זה ניתן היה לוודא שהתורה הרוחנית תישמר באופן טהור, ובמקביל לא לאפשר לתלמידים לנסות שיטות תרגול מתקדמות לפני שנבנו בתוכם היסודות המתאימים. מעבר לכך עליכם להבין עקרון בסיסי של עבודה רוחנית. כאשר מעלים שיטה מסוימת על הכתב היא הופכת לנגישה בכל מקום ובכל זמן, אבל את האנרגיה שדרושה על מנת שהתהליך יתחיל לא ניתן להעביר באמצעות מלים כתובות. חייבים לקבל הנחיות ממישהו שבו התהליך כבר פועל. באופן בסיסי אין שום דרך לגנוב שיטת תרגול רוחנית. מישהו חייב לתת לכם אותה מרצונו החופשי. אתם יכולים לקרוא ספרים, להקשיב להרצאות ולשוחח עם חברים על השקפותיכם. אולם שום דבר מהדברים האלה לא יכול להביא לתוצאות אמיתיות. למעשה דברים כאלה עשויים לגרום לכם לבלבול כתוצאה מציפיות מוטעות. אחד הדברים שתמיד דחו אותי בכל האשרמים שבהם ביקרתי, והיו רבים כאלה, הוא הנטייה של האנשים שהיו שם לערוך השוואות לגבי החוויות הרוחניות שלהם. נטייה זו מעודדת מעין תחרות סמויה שהיא מאוד לא רצויה. אין שום סיבה שלאנשים שונים תהיינה חוויות רוחניות זהות. בעבודה רוחנית אין עם מי להתחרות; התחרות היחידה היא עם עצמנו ועם המאמץ שעשינו בעבר. אבל הדבר הגרוע יותר הוא שאנשים מאבדים את האנרגיה שגלומה בחוויות הרוחניות שלהם כאשר הם מדברים עליהן. זוהי הטיפשות הגדולה ביותר. דברו על החוויות הרוחניות שלכם רק עם המורה שלכם, ורק אם יש לכם שאלה אמיתיות בנוגע אליהן. בכל מקרה אחר צריך לספוג את החוויה לתוכנו ולשכוח ממנה. במקביל כל התנסות שהייתה לכם או שתהיה לכם בעתיד צריכה לשמש כמקור לאנרגיה שאותה צריך לספוג, ולאחר מכן לשכוח ממנה. זוהי הדרך היחידה שמובילה לחירות פנימית. אם לא תנהגו כך אתם עשויים להפוך לאנדרטאות חיות להארות שהיו לכם בעבר. את כל הדברים האלה כבר אמרתי בעבר בדרכים שונות, ואין לי ספק שאצטרך לחזור עליהם גם בעתיד. יש דברים שצריך לחזור עליהם מאות פעמים על מנת שהם יופנמו. אבל היום אני רוצה להתמקד באופן הפעולה של המערכת הנפשית, שאותו אני מתחיל להבין יותר ויותר. אין בכוונתי לשנות את מה שאמרתי בעבר, אלא רק להשלים מספר פערים. התמונה שהצגתי בעבר הייתה רק תרשים גס. היא הייתה מספיק טובה על מנת להשיג את המטרה, אבל לא הייתה שלמה.

הציור הפשוט ביותר של מערכת העיכול הנפשית הוא קו שיוצא מנקודה שנמצאת קצת מעל הגבות ונמשך לאורך אמצעו של הגוף עד לאזור של אבר המין. לאורכו של קו זה נמצאים מרכזים נפשיים שמכונים צ'קרות. הקו עצמו הוא אפיק זרימה טבעי לכוח הנפשי

והרוחני. הצ'קרות הן כמו פרחים לאורך האפיק. כשהן פתוחות הן מאפשרות לאנרגיה לעבור ושואבות ממנה את התזונה שדרושה להן, בדיוק כמו שמיצי העיכול מפרקים את המזון שאנו אוכלים למרכיבים שדרושים לגוף. התהליך הזה קורה באופן טבעי כשהצ'קרות פתוחות. אולם בתנאים נורמליים הצ'קרות סגורות. הן כמעט אף פעם לא נפתחות מעצמן. על מנת לפתוח אותן חייבים להשקיע מאמץ מודע. גם כשהצ'קרות נפתחות הן נסגרות מיד לאחר שהמאמץ המודע נפסק. מחזור הזרימה של הכוח הרוחני איננו יכול להתקיים כשהצ'קרות סגורות. במקביל צריך לבחון את הקשרים שבין הצ'קרות. קשרים אלה דומים לצנרת של בית שלא גרו בו במשך זמן רב. אין דרך לדעת מה מצבם של הצינורות עד שמתחילים להזרים דרכם מים. ייתכן שיש נזילות או סתימות בצנרת. ייתכן שחלק מהצינורות נרקבו. על מנת שהמערכת תעבוד צריך לתקן את כל הדברים האלה. על מנת שהכוח יוכל להיכנס לצ'קרה הראשונה ולזרום למטה דרך הקו האמצעי של הגוף, הצ'קרות שלאורכו של אותו קו וכן הנתיב שעובר ביניהן צריכים להיות פתוחים. תהליך זה יכול לקרות באופן טבעי ומהיר כשהאנרגיה מוזנת פנימה ומובלת למטה לאורך הנתיב, או שהוא קורה באופן הדרגתי בהתאם למצבו הפנימי של האדם כשהוא מתחיל לעבוד. אולם התהליך הזה הוא רק השלב הראשון של תהליך העיכול הנפשי, למרות שנדרשות סבלנות והתמדה על מנת להפעיל אותו. כשלעצמו אין לתהליך שום משמעות, למרות שכל צ'קרה קשורה לתפקוד מסוים שמופיע כאשר היא נפתחת. מטרתו היחידה של שלב זה בעבודה היא לספוג אנרגיה קוסמית מהאטמוספירה, לזקק אותה בהדרגה, ולמשוך אותה למטה עד שהיא פוגעת בצ'קרה שבאבר המין. שם מתרחשת ההתמרה שבעבר תוארה כתהליך אלכימי של הפיכת עופרת לזהב.

האנרגיה המינית היא האנרגיה החיונית ביותר והגבוהה ביותר שקיימת באורגניזם האנושי במצבו הרגיל. כשאנרגיה קוסמית מתקשרת עם אנרגיה מינית באופן שאותו תיארתי קודם, מתחיל תהליך שינוי באנרגיה המינית. התהליך הוא מאוד אמת. אפשר לחוש אותו במרכז של המין כחמימות נעימה ביחד עם תחושת עקצוץ בדומה לבועות של שמפניה. תהליך זה מייצר כוח בתוך האורגניזם האנושי שאיננו יכול להתקיים בתנאי החיים הרגילים. הכוח הזה הוא המעורר הטבעי של האנרגיה היצירתית הגבוהה שנמצאת במצב רדום בבסיס עמוד השדרה. שום דבר אחר לא יכול לעורר את האנרגיה הזאת באופן טבעי.

כשתהליך ההתמרה מתחיל ותשומת הלב זזה לבסיס עמוד השדרה, אנו מביאים את האנרגיה המינית הגבוהה למיקומה של אנרגיית הקונדליני. אנרגיה זו מלופפת כמו סליל מסביב לחוליה התחתונה ומחכה בדומה לנסיכה הנרדמת, לנשיקתה של האנרגיה המינית שעברה התמרה על מנת שתוכל להתעורר. כאשר תהליך זה קורה מתחיל השלב השני של מחזור הזרימה השלם. שלב זה מתרחש בדרך כלל בהדרגה ובעדינות, אולם לפעמים ישנם ברי מזל שחשים את התעוררותה של אנרגיית הקונדליני במהירות ובחוזקה. מבחינה אובייקטיבית אנשים אלה הם ברי מזל, אבל ברוב המקרים הם לא מעריכים את העובדה הזאת והתהליך שקורה בתוכם מאוד מפיח אותם. כתוצאה מכך הם מפספסים את ההזדמנות שניתנת להם מכיוון שהם אינם עושים את העבודה הנדרשת על מנת לייצב את התהליך הפנימי שהתחיל בתוכם. אבל אצל רובכם התהליך יהיה איטי ויימשך לאורך זמן. אתם יכולים לחשוב על עמוד השדרה כמו על מדחום עם פתח בקצהו העליון. כאשר מכוונים את האנרגיה מהמרכז של המין לעבר בסיסו של המדחום, הנוזל שבצינורית

מתחמם בהדרגה ועולה למעלה. באופן טבעי כל מכשול שנקרה בדרכו מפריע לתהליך, אבל בהדרגה כל המחסומים האלה מסולקים. בנקודה מסוימת הנוזל האנרגטי מגיע לקצה של הצינורית ואז הוא גולש לכל הצדדים. בדרך כלל האנרגיה נצברת במרכז שמכונה הצ'קרה בעלת אלף העלים, שמקבילה לבליטה שרואים בכל פסל של בודהה בחלקו האחורי של הראש. זאת איננה בליטה טבעית. היא מתפתחת רק כתוצאה מעבודה פנימית. כאשר אנרגיית הקונדליני עולה וגולשת מהצ'קרה של הכתר שבה היא נצברה, היא מבשילה ומתרחבת בדומה לניצן גדול. לאחר שנים רבות הניצן מתחיל להיפתח באופן טבעי כמו פרח ענק. זוהי הסיבה שהצ'קרה בקדקוד הראש נקראת הלוטוס בעל אלף העלים. האנרגיה הגבוהה שמשחררת בתהליך הזה היא ברמה ובאיכות שונים לחלוטין מכל מה שהישות הפנימית שלנו חוותה אי פעם. היא זורמת לתוך המוח ומפרה ומזינה מנגנונים רוחניים גבוהים. לאחר מכן היא נמשכת לתוך מערכת העיכול הנפשית וכך היא יכולה לבוא במגע עם כל צ'קרה ולספק לה תזונה מרוכזת. זהו השלב שבו כל התפקודים האנושיים מתחילים לפעול ברמה חדשה שהיא לחלוטין לא מוכרת לנו, אבל אין צורך לעסוק בזה עכשיו.

שיטות מיסטיות שונות מתארות מספר שונה של צ'קריות. למטרות שלנו נעסוק בשמונה מהן⁹, למרות שישנו צ'קריות נוספות בכפות הידיים והרגליים וכן בראש ובעורף. הצ'קרה הראשונה היא העין השלישית, והתפקוד הבסיסי שלה הוא לשמש בתור פה של המערכת הנפשית. כאשר היא פתוחה היא נקודת הכניסה הטבעית לאנרגיה מבחוץ, ובמיוחד לאנרגיה שאתם מקבלים ממני בזמן השיעור. כשישוע אמר "מְנוֹרַת הַגּוֹף הַיְאֵרָה הַיְעִינָה. לְפִיכָךְ אִם יְעִינָה טוֹבָה כָּל גּוֹפְךָ יֵאֹר"10 הוא התכוון לכך שכאשר העין השלישית נפתחת אפשר לספוג אנרגיה באופן ישיר. הצ'קרה השנייה נמצאת בבסיס הגרון. הצ'קרה השלישית נמצאת במרכז בית החזה. זוהי הצ'קרה של הלב. הלב הפיזי נמצא בצד שמאל של בית החזה, אבל הצ'קרה של הלב נמצאת במרכזו. מתחתיה נמצאת מקלעת השמש, שבדרך כלל מתעלמים ממנה¹¹. יותר למטה, כחמישה סנטימטר מתחת לטבור נמצא מרכז נוסף, שהוא בעל חשיבות רבה באסכולת הזן בודהיזם. עוד יותר למטה בחלקו התחתון של הגוף נמצאת הצ'קרה של המין. הצ'קרה השביעית נמצאת בקצה התחתון של עמוד השדרה והצ'קרה השמינית נמצאת בקדקוד ובחלק האחורי של הראש.

תהליך העיכול המלא כרוך בקליטה של אנרגיה דרך העין השלישית, הורדתה למטה דרך החלק הקדמי של הגוף ודרך כל אחת מהצ'קריות בתורה, כמו שמשחילים חרוזים על חוט. לאחר מכן מביאים את האנרגיה אחורה לבסיס עמוד השדרה ומשם היא עולה דרך התעלה האמצעית של עמוד השדרה עד שהיא מגיעה לקדקוד הראש. התהליך הזה הופך למשמעותי רק כאשר האנרגיה מגיעה לקדקוד הראש. כל דבר עד לנקודה הזאת הוא רק עבודת הכנה. התועלת מהתהליך הופכת לקבועה רק לאחר השלמתו. אולם כשכל המערכת מתפקדת באופן שלם, אנו מתחילים לייצר בתוכנו את האנרגיה הגבוהה שדרושה על מנת להפרות ולהזין תהליך של לידה מחדש בתוכנו.

⁹ תיאורים אחרים מתייחסים לשבע צ'קריות, מכיוון שהם אינם כוללים את מקלעת השמש (ראו הערה 11 להלן).

¹⁰ מתי, פרק ו' 22; גרסה מקבילה נמצאת בלוקס פרק י"א 34.

¹¹ כאמור למקלעת השמש אין שום תפקיד בטכניקת המדיטציה של רודי ולכן בדרך כלל מתעלמים ממנה ומתייחסים רק לשבע צ'קריות.

בבקשה אל תתחילו עכשיו לקרוא ספרים שעוסקים בדברים שעליהם דברתי. זה נכון שחלק מההתנסויות האחרונות שלי התעוררו בעקבות המאמר שסוואמי מוקטנדה שלח לי. אולם אם תתחילו לקרוא את כל מה שנכתב לגבי הצ'קרות – כיצד הן נראות, איך הן פועלות, מספר עלי הכותרת של כל צ'קרה וכיוב' – פשוט תשגעו את עצמכם. זה מיותר לחלוטין. אם יצא לכם בעבר לקרוא ספרות שעוסקת בצ'קרות, בין אם מקורה במיסטיקה מזרחית או מערבית, תוכלו לראות שכמעט כל התיאורים הלאה אינם מתייחסים בכלל לתהליך של הורדת הכוח למטה בחלקו הקדמי של הגוף. הם מתארים רק את עליית האנרגיה למעלה בחלקו האחורי של הגוף. לרוע המזל אין שום דרך שהאנרגיה תעלה באופן טבעי בחלקו האחורי של הגוף, אלא רק לאחר שהאנרגיה המינית מתחילה לעבור תהליך של התמרה.

קיימות טכניקות רבות ומגוונות לפתיחת הצ'קרות. כמה מהם הוזכרו כבר קודם ואני מתכוון לחזור עליהם שוב, מכיוון שלאנשים יש יכולת מדהימה לפרש דברים בצורה לא נכונה. תופעה זו קיימת גם כשההסברים הם פשוטים מאוד, אבל נוגעים לתפקוד הפנימי שלכם. הטכניקות האלה כוללות הפניה של תשומת הלב, נשימה מודעת, העלאה בדמיון, בקשה פנימית והעברת אנרגיה לצ'קרה מסוימת באמצעות מגע. בנוסף לכך ישנן לא מעט פעולות מוגדרות שעוזרות לפתוח מקומות מסוימים במערכת העיכול הנפשית. למשל הדרך הטובה ביותר לפתוח את הצ'קרה של הגרון היא פשוט לבלוע. למיטב ידיעתי הדרך היעילה ביותר לפתוח את הצ'קרות של הלב ושל הטבור היא באמצעות טכניקת הנשימה הכפולה. אני אעבור על הטכניקה הזאת שוב למקרה שלא קבלתם הסבר לגביה בעבר. נושמים אל הלב תוך כדי ספירה עד עשר. לאחר מכן עוצרים את הנשימה תוך כדי ספירה עד עשר, מתחילים לשחרר את האוויר ומעבירים מיד את תשומת הלב אל הבטן התחתונה. לאחר שהוצאתם חלק קטן מהאוויר תתחילו לנשום שוב תוך כדי ספירה עד עשר, תעצרו את הנשימה למשך כעשר שניות ולאחר מכן תשחררו את האוויר תוך כדי ספירה עד עשר. זוהי הנשימה הכפולה. לוקח קצת זמן להתרגל אליה, אבל התוצאות שלה יכולות להיות בלתי רגילות. לא רצוי לעשות את הנשימה הכפולה לעתים תכופות מידי, מכיוון שזה יביא לטעינת-יתר של המערכת הנפשית. פעם או פעמיים בכל עשר דקות זה מספיק. ישנן דוגמאות נוספות רבות. תנועות סיבוביות קלות של האגן מסביב לבסיס עמוד השדרה מסייעות לשחרור אנרגית הקונדליני. כשהאנרגיה מגיע לאזור הצוואר ישנן לפעמים תנועות סיבוביות של הראש. יש מספר אינסופי של טכניקות והתגשמויות כאלה שעליכם ללמוד להכיר אותם. אלה הן למעשה מתנות יקרות ערך, אבל רק עבור מי שעושה את העבודה.

ייתכן שאתם מעדיפים או רוצים להאמין שהמבנה הפנימי יהיה אחר. אולם השאלה פה איננה במה אתם מאמינים, אלא מהי המציאות. אי אפשר לאכול דרך האף או לעכל את האוכל באמצעות הריאות, כי הגוף הפיזי שלנו איננו עובד ככה. המערך הנפשי שלנו איננו שונה, למעט העובדה שאנו כמעט שלא יודעים עליו דבר. כל חלק של המערך הנפשי מתוכנן לבצע תפקוד מסוים במסגרת של סדר פעולות מסוים. הבעיה היא שצריך ללמוד את התפקודים האלה וליישם את הידע הזה ביחס לתחושות המשתנות שלכם לגבי המציאות הפנימית של חייכם. בהדרגה ניתן ללמוד לייחס רעיון שאותו שמעתם להתנסות פנימית שאותה חוויתם בעצמכם. אולם כל זה קורה לאט. הפנימיות שלנו סתומה, לא רק

כתוצאה מפסולת ומאנרגיה שלילית, אלא גם כתוצאה מרעיונות שגויים שעליהם אנו מסרבים לוותר. אנו נצמדים לרעיונות אלה מכיוון שנוח לנו איתם, או מכיוון שהם עוזרים לנו להיות מרוצים מעצמנו. האמת היא פשוטה לגמרי. אנחנו כולנו מכוניות משומשות שמיועדות לטרייד-אין, בתוך מגרש עצום של מכוניות משומשות שנקרא כדור הארץ. אנחנו כאן כי הצ'קרות שלנו פגומות, ואנחנו עושים עבודה פנימית כדי לתקן את עצמנו. כדור הארץ הוא לא מקום טוב לחיות בו. התנודות כאן הן כבדות ושליליות. הכוחות הגבוהים של הקוסמוס מצליחים רק בקושי לחדור דרך העלטה. אדם שוטה ינסה לסדר את המערה שלו כדי לשפר את תנאי המחיה בה; אדם חכם ימצא דרך החוצה אל האור. זאת המטרה של דרכים רוחניות. לכל אחת מהן יש תשובות חלקיות. כולן משמשות כאמצעי כשהן בשיאן והופכות לקשיחות ולדוגמטיות במהלך הזמן, עד שהן יוצרות בית כלא במקום להיות מקום מקלט.

אסטרולוגיה נותנת לנו התראה מוקדמת לגבי תנאי מזג האוויר הנפשיים. בעקבות זאת אנו יכולים לנקוט בפעולות מתאימות על מנת לנטרל את ההשפעות הכלליות האלה. אם איננו עובדים בתוכנו לא ניתן לבצע את ההתאמות האלה ולכן ההתראה המוקדמת לגבי מה שצפוי לקרות איננה מועילה לנו בכלל. היא רק מעצימה את התחושה שאיננו יכולים להימלט. האפשרות ההפוכה היא תחושה שגויה של בטחון בעצמנו שאיננה נובעת מיכולתנו להתגבר על ההתנגדויות שלנו, אלא מהסתמכות על מקור חיצוני שאיננו יכול להביא לנו בטחון אמתי. הדרך היחידה לבחון את ההבנה ואת הביטחון שלנו היא כשאנו מסירים מעלינו את כל מה ששייך לנו. רק אז ניתן לגלות האם אבד לנו משהו שהוא חיוני עבורנו, והאם מה שנשאר לנו הוא מספיק על מנת לקיים אותנו. זוהי המשמעות של ויתור. אנו גדלים על ידי כך שאנו מנסים להתרחב למעלה והחוצה. באופן בלתי נמנע אנחנו נקשרים לדברים; לכן הם נמצאים שם מלכתחילה. אבל אחר כך אנחנו מוותרים עליהם והופכים לחופשיים. זהו תהליך דומה לגיזום. כשהעבודה שלכם תפתח למקום הזה תתחילו להבין מיהם האנשים שנמצאים סביבכם, כלומר מי הם היו בחיים הקודמים שלכם. דבר זה ייתן לכם נקודת מבט אחרת לגמרי על התבנית השטחית לכאורה של חיי היומיום שלכם. אולם גם לידע הזה אין שום ערך, אלא אם כן אתם יכולים לקלוט אותו לתוך העבודה שלכם. הוא הופך בקלות רבה לחידוש שמקל על השעמום של החיים בהווה. זאת לא המטרה של ידע כזה. אתם מבינים משהו שקשור לעבר שלכם רק כאשר יש לכם לפחות את האפשרות לתקן את השגיאות שעשיתם בעבר. עדיף להיות במצב של חוסר ידיעה, מאשר להתענות על ידי חוסר היכולת שלכם להשתמש בידע שרכשתם. זאת הסיבה שאיננו זוכרים את החיים הקודמים שלנו. בנסיעה הבאה שלי למזרח בכוונתי לעצור באיטליה. מעולם לא הייתי שם אבל אני זוכר את המקום. הייתי פעם נזיר רומאי שנסקל למוות על ידי המון זועם. אני אפילו יודע היכן אני קבור. אולי אלך לשים פרחים על הקבר שלי.

לא הייתי אומר לכם את כל הדברים האלה אילו לא חשתי שחלק מכם מוכנים לקבל אותם. אני לא יכול לחכות לכולם, אילו הייתי עושה זאת לא הייתי יכול לדבר לעולם. אתם חייבים להבין שמה שאני אומר לכם איננו בשום אופן תולדה של הבנה שכלית. אני לא מעביר לכם רעיונות. אני מנסה להעביר לכם את הבשר החי של ההתנסות האישית שלי. ייתכן שזה יהיה קצת מבולגן לפעמים, אבל הדם עדיין חם. אין זה מתפקידכם להעריך את

מה שאני אומר או לכתוב על כך ביקורת. אינני יכול למנוע מכם לעשות זאת, אם זאת הדרך שתמצאו להשתמש בדברי. אבל זאת לא הסיבה שאני מדבר אליכם. אני מנסה לפתוח דלת אל הבלתי נודע. הדרך שבה תגיבו לסיטואציה תקבע לא רק את מה שתקבלו בהווה, אבל גם את מה שתוכלו לקבל בעתיד. חלק מכם נמצאים כאן כבר הרבה שנים. אחרים נמצאים פה רק מספר שבועות. אולם אין זה משנה. כאשר דבר מסוים ניתן הוא פתוח לכולם. תתייחסו אליו כמיטב יכולתכם. אם היכולת של תלמיד חדש לקחת לתוכו זהה ליכולתו של תלמיד ותיק, אשריו וטוב לו. אני גם בן אדם, ויש לי רגשות שונים כלפי כל אחד מכם. אני נהנה יותר לתת לחלק מכם מאשר לאחרים; אינני יכול לעשות דבר לגבי זה. אולם אני נותן לכולם. הנתינה שלי מוגבלת רק על ידי היכולת שלכם לקבל את מה שניתן ולהשתמש בו היטב. כאשר אנו פועלים רק עקב משיכה אישית, תמיד ישנו מחיר כבד שצריך לשלם. העבודה היא יותר ויותר אובייקטיבית. אף אחד מאתנו לא יכול לדעת מראש עבור מה או עבור מי אנחנו עובדים. קיים צדק קוסמי מאחורי כל התופעות, והוא פועל על פני תקופות זמן ארוכות מאוד. התמונה שאנו רואים היא רק חלק קטן מתוך תמונת נוף ענקית, ועל פיה אנחנו נוטים לקפוץ לכל מיני מסקנות. מה שקורה כאן איננו מחזה קטן ושולי שמועלה לטובתכם האישית ושכל מטרתו היא לגרום לכם לחוש קצת יותר טוב, או לתת לכם תחושה שאתם מבינים משהו. כאשר אתם עוסקים בעבודה רוחנית אתם יוצרים קשר עם שרשרת ארוכה מאוד, שנמשכת על פני מרחבי הזמן, של אנשים שעבדו עם אנרגיה גבוהה. ייתכן שאינכם מודעים למאמצים הרבים שמגולמים בשרשרת הזאת שעמה אתם יוצרים קשר, אולם הם אמתיים מאוד.

אלוהים לא חייב להגיע לחלק המרוחק הזה של הבריאה עבורכם. מה שקורה לכם הוא חלק ממצייאות רחבה בהרבה. בדיוק כמו שאתם לא חיים עבור כדורית דם מסוימת שצפה בתוך מערכת הדם שלכם. אם היא תיעלם אפילו לא תהיו מודעים לכך. היא פשוט ממלאת את תפקידה במאזן הכללי של הטבע. ההבדל בינינו לבין כדוריות הדם הוא שיש לנו אפשרות בחירה. אנחנו יכולים לבחור את הזרם שבו נזרום ואת האנרגיה שאליה יש לנו גישה. האדם הרגיל צף בתוך מחזור עצום של גאות ושפל שבסופו של דבר סוחף את כל האנושות בחזרה לים, עד להתפרקות הסופית שמביא המוות. אבל לאלה שיש בתוכם את הצורך והם מוכנים לעשות את המאמץ הנדרש, קיימת אפשרות נוספת. לכל אדם יש מנגנון נפשי שבמידה והוא מופעל, יכול לאפשר לו לעכל ולהמיר את האנרגיות הגבוהות של החיים. כאשר התהליך הזה מתחיל להתרחש ניתן להשתחרר בהדרגה מהמחזור האורגני של גאות ושפל ולהשתלב במקומו לזרם גבוה יותר של הבריאה, שאליה הנשמה קשורה באופן טבעי. אנרגיה גבוהה היא המצרך היקר ביותר עלי אדמות. היא הבסיס לכל התפתחות פנימית. בתקופתנו כמעט שאין בנמצא הדרכה מדויקת כיצד להשיג את אותה אנרגיה גבוהה. לעתים קרובות אנשים חושבים שצריך לנסוע למזרח על מנת לקבל את ההדרכה לגבי העבודה הפנימית. אולם הרוחניות שמקורה במזרח נחלשת. המזרח ניזון מירושה רוחנית שמקורה בתקופה שלפני כאלף וחמש מאות שנים. לאנשים שחיים בארה"ב אין אולי תחום תרבותי, אבל יש יותר חופש במדינה הזאת מאשר בכל מקום אחר בעולם. הקרקע האנושית בארה"ב היא עשירה יותר ועדיין לא התקלקלה בעקבות מאות שנים של התעללות. ההתפתחות הגדולה ביותר יכולה להתרחש כאן. בעוד מאתיים שנה ייתכן שילמדו טכניקות רוחניות בגני ילדים. אולם זה לא משנה. התקופה הנפלאה

ביותר לחיות בה היא תקופת החלוצים. בתקופה כזאת נמצא האתגר הגדול ביותר, והתגליות היסודיות ביותר מחכות למי שיגלה אותן. לא הייתי מאחל לעצמי להיוולד בכל זמן אחר."

ב. המדע הנפשי-אנרגטי (Psycho-Energetic Science)

בחלק זה אציג בקצרה את המודל שפיתח הפיזיקאי האמריקאי ויליאם טילר על מנת לחבר בין הפיזיקה לתודעה. בסוף שנות הששים יצא טילר לשנת שבתון באוניברסיטת אוקספורד באנגליה. תוך כדי שהותו באוקספורד הוא התחיל להתעניין במחקרים שעסקו בתופעות פרא-פסיכולוגיות, ובמיוחד במחקרים הרבים שנערכו בבירת המועצות בתחום זה. בשלב הזה הוא הגיע להחלטה לשלב את העיסוק האישי שלו במדיטציה ביחד עם העיסוק המחקרי שלו בפיזיקה ובמדעי החומר:

"הייתה לי תכנית עבודה למשך השעות של באוקספורד; אולם השאלה הזאת שניקרה במחשבותי הטרידה אותי כל כך עד שנמשתי את כל מה שתכננתי לעשות והחלטתי להשתמש בתרגול המדיטציה שלי על מנת לחפש תשובה לשאלה מרתקת זו. האם יש מבנה אפשרי ליקום שיהווה הרחבה טבעית של המבנה המדעי המקובל שלנו, ויאפשר במקביל להסביר באופן שפוי ורציונלי את התופעות הנפשיות-אנרגטיות כחלק ממסגרת מושגית רחבה יותר. האם ניתן לשחרר חלק מההנחות הקשיחות שמובנות בתפיסת העולם המקובלת שלנו, כך שניתן יהיה לכלול בה גם את התופעות הנפשיות-אנרגטיות ביחד עם התופעות הפיזיקליות הרגילות."¹²

המודל המקובל של המרחב הפיזיקלי מתייחס לשני מרכיבים - חומר ואנרגיה - וניתן להצגה פשוטה באופן הבא:

אנרגיה ↔ חומר

על פי מודל זה כל התופעות הנצפות יכולות להיות משויכות לאחד משני המרכיבים: חומר או אנרגיה. שום דבר אחר איננו בעל ממשות אמיתית. מודל זה הוא יחסית חדש והוא תולדה של המהפכה המדעית שהתחילה בתקופת הרנסנס עם גלילאו וקופרניקוס. אולם במהלך השנים שחלפו מאז הפך מודל זה לגורם המעצב של תפיסת העולם שלנו.

"במחצית הראשונה של המאה ה-17 רנה דקארט, פילוסוף חשוב של המדע החדש הזה, הבין שיש צורך ליצור חלוקה ברורה בין החומר להכרה או בין הגוף לנשמה על מנת ליצור מערכת יסודית של ידע על העולם החיצוני. לכן הוא הציע ליצור הפרדה מהותית בין מדעי הטבע, שבהם התודעה איננה משתנה רלוונטי, לבין תאולוגיה שבה התודעה היא כן

¹² Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 17

משתנה רלוונטי. במשך השנים חלוקה זו של דקארט הפכה להנחה סמויה של כל המחקר המדעי הפיזיקלי:

'אף תכונה אנושית שנובעת מתודעה, מכוונה, מרגש, ממחשבה או מרוח איננה יכולה להשפיע באופן משמעותי על התוצאות של ניסוי שמתוכנן נכון ושבדק את המציאות הפיזיקלית'

ההנחה הזו של דקארט מביאה לכך שלא ניתן לכלול את התודעה כמשתנה משמעותי במודל הפיזיקלי שהוצג לעיל. אולם טילר מזכיר לנו שמדובר רק בהנחה, ויש לבחון האם ישנן ראיות שסותרות אותה. הוא מציין שההנחה של דקארט הועילה מאוד למחקר המדעי מכיוון ששדה האנרגיה שנובע מהתודעה האנושית (ושמכונה בדרך כלל Human Biofield) הוא חלש מאוד ביחס לתופעות שנחקרות, ולכן ניתן היה להתעלם ממנו. אולם במשך הזמן הצטבר ממצאים אמפיריים רבים לגבי ההשפעה של גורמים נפשיים על תופעות פיזיקליות¹³. אפשר כמובן להתעלם ממצאים אלה ולהתייחס אליהם כאל אנומליות; אולם טילר לא היה מוכן להתעלם מראיות אלה ולכן המסקנה המתבקשת שאליה הוא הגיע היא שחייבים להרחיב את המודל הקיים. טילר מציע מודל חדש שכולל בתוכו את המודל הקיים ומוסיף אליו גם את התודעה, כפי שמתואר להלן:

תודעה ↔ אנרגיה ↔ חומר

וכך הוא מסביר את המודל המורחב:

"המונח 'תודעה' כאן מציין תכונה ייחודית של הטבע שבסופו של דבר יכולה להפוך לאנרגיה (ולכן גם לחומר) אולם במקביל היא תואמת לשימוש המילוני במלה שפירושה להיות מודע או להיות ער. ייתכן שבמקום לשאול את השאלה מה המשמעות של תודעה כדאי לשאול במקום מה עושה התודעה! אם שואלים את השאלה הזאת רואים מיד שהתודעה יוצרת ומשתמשת במידע באופנים שונים: מספרים, אותיות (שפה), חלקי תשבץ, או באופן כללי באמצעות סמלים."

לפיכך ניתן להציג את המודל שהוצג לעיל באופן הבא:

תודעה ↔ מידע ↔ אנרגיה ↔ חומר

¹³ טילר מתאר בספרו את הניסויים הרבים שהוא ערך עם הצוות שלו; התייחסות נוספת לנושא זה ניתן למצוא במאמר קודם שלי "[אבולוציה, תודעה וחוק האוקטבה](#)".

על הקשר בין מידע לאנרגיה הצביע לראשונה המתמטיקאי האמריקאי קלוד שנון (Claude Shannon) שנחשב למייסדו של התחום המדעי שנקרא "תאוריית המידע" (Information Theory). באופן כללי, ניתן לומר שמידע מקטין את מידת אי הסדר (אנטרופיה) בתוך כל מערכת פיזיקלית. במקביל התפתחותם של חיים כרוכה בגידול בכמות המידע, שמשמעה עליה ברמת הסדר של האורגניזם. באופן מילולי המילה Organism מקורה בפועל Organize שפירושו לסדר, מכיוון שיצורים חיים מאופיינים ברמת סדר שעולה ככל שמתקדמים בסולם האבולוציה. הפיזיקאי האוסטרלי פול דיוויס מתייחס לנושא זה בספרו "הנס החמישי – החיפוש אחר מוצא החיים".

"כדי להבהיר את העקרונות הללו, הבה ואדגים אותם באמצעות דוגמה פשוטה העוסקת בכיוון זרימת החום. אם יוצרים מגע בין גוף חם לגוף קר, החום עובר מהחם לקר. בסופו של דבר שני הגופים מגיעים לשיווי משקל תרמודינמי, כלומר לטמפרטורה אחידה בשניהם. אז נפסקת זרימת החום. מדוע מהווה דבר זה מעבר מסדר לאי-סדר? ניתן להתייחס לחלוקה הבלתי שווה של החום בהתחלה כאל מצב מסודר יחסית – ומכאן בעל אנטרופיה נמוכה יותר – מאשר המצב הסופי, משום שבמצב הסופי מפוזרת אנרגיית החום באופן כאוטי בין מספר המולקולות המרבי. בדוגמה זו תובע החוק השני שהחום יזרום תמיד מהחם אל הקר, ולעולם לא בכיוון ההפוך. כאשר מיישמים את חוקי התרמודינמיקה על אורגניזמים חיים, נראה שיש בעיה. אחת התכונות הבסיסיות של החיים היא דרגת הסדר הגבוהה שלהם, כך שכאשר אורגניזם מתפתח או מתרבה גדל הסדר. הדבר מנוגד לצו של החוק השני. גדילתו של עובר, היווצרות מולקולת דנ"א, הופעת מין חדש והתעשרותה המתמדת של הביוספרה כמכלול, כולן דוגמאות לעליית הסדר ולירידת האנטרופיה."

...

"התאוריה של שנון מתבססת על קשר ישיר בין מידע לאנטרופיה. נדמיין שיחה עם חבר בקו טלפון עם רעשי רקע. ברור כשמש שרעש הרקע אינו מוסיף אף פעם דבר לשיחה, אך הוא עלול למנוע ממך קבלת חלק מהמידע. תוכנתו הגדולה של שנון הייתה בכך שהבחין בעובדה שרעש הוא צורה של חוסר סדר, או אנטרופיה. מנגד אות מייצג סדר: נשווה בין הנקודות והקווים המסודרים בקפידה של צופן המורס לבין הקולות הנפוצים של הפרעות אלקטרוסטטיות. בתאוריה של שנון, הוא מתייחס למידע כאל ההפך מאנטרופיה. מסיבה זו מתייחסים לעתים למידע כאל אנטרופיה שלילית."

...

"מובן שאת רעיונותיו של שנון ניתן ליישם על אורגניזמים ביולוגיים, שכן מידע הוא אחד המאפיינים המגדירים אותם. הדנ"א מאחסן את המידע הנחוץ לבניית האורגניזם ותפעולו. היבט אחד של תעלומת הסדר הביולוגי אפשר אם כן לבטא על ידי השאלה: מהיכן מגיע המידע הביולוגי? תאוריית התקשרות – או כפי שהיא מוכרת היום, תאוריית המידע – גורסת שרעש הורס מידע, ושהתהליך ההופכי, יצירת מידע על ידי רעש, ייראה לנו כנס."

...

"מידע הוא לא דבר שאמור לבוא בחינם (כמו חומר קוסמי). מידע הוא דבר שעליך לעמול על מנת להשיגו. למעשה פשוט חזרנו אל החוק השני של התרמודינמיקה, משום שההופעה הספונטנית של מידע ביקום תהיה אקוויולנטית לירידה באנטרופיה של היקום – הפרה של החוק השני, נס משמיים. ובכן העובדה שהיקום מכיל מידע היא בלתי ניתנת להכחשה (שהרי הוא אינו נמצא בשיווי משקל תרמודינמי). אם מידע אינו יכול להיווצר, הוא ודאי היה שם מההתחלה, כלומר, כחלק מהתשומה הראשונית. המסקנה שאליה אנו מובלים היא, שהיקום היה מצויד במלאי מידע, או אנטרופיה שלילית, כבר מבראשית.¹⁴

המודל של טילר הולך צעד אחד נוסף מעבר למסקנה של דיוויס וקובע שהמקור למידע הוא התודעה. טילר וצוות החוקרים שעבדו אתו ערכו ניסויים שבהם הם הצליחו לשנות תכונות כימיות, חשמליות ומגנטיות של חומר דומם ואורגני באמצעות התודעה. לשם כך הם השתמשו בהתקן אלקטרוני - מעין כרטיס זיכרון - שאותו הם "הטעינו" בכונות באמצעות מדיטציה. הסתבר שהתקן כזה שהוכנס למעבדה גרם לשינויים בתכונות הפיזיקליות של החומר, בעוד שאותם שינויים לא קרו כשהשתמשו בהתקן זהה שלא עבר "טעינה" דומה. ניסויים כאלה נערכו במקומות שונים בארה"ב וכן במעבדות באירופה, והתוצאות היו עקביות¹⁵. למעשה מה שהראו טילר והצוות שלו הוא שהכנסת גורם ש"הוטען" בתודעה אנושית (כונות שהועברו באמצעות מדיטציה) יצרה שינויים בחלל המעבדה. שינויים אלה התבטאו בין היתר גם בעליה בקרינה המגנטית שנמדדה בזמן הניסויים. ההסבר שמציע טילר לממצאים אלה הוא שהחלל הריק שבין החלקיקים הוא בעל סימטריה גבוהה יותר מהחלקיקים עצמם. המרחב הפיזיקלי המוכר לנו מורכב מחלקיקים בעלי מטען חשמלי שביניהם נמצא חלל ריק. למעשה רוב המרחב מורכב מחלל ריק, כשהחלקיקים מהווים חלק קטן ממנו. החלקיקים שמוכרים לנו היום הם בעלי מטען חשמלי שיכול להיות חיובי שלילי או אפס. כמוכן אנו יודעים שקיים קשר בין מטענים חשמליים לשדה מגנטי. כאשר חלקיקים בעלי מטען חשמלי נעים דרך מוליך הם יוצרים מסביבם שדה מגנטי. אפשר לראות זאת בקלות אם שמים מצפן מגנטי ליד מוליך שבו זורם זרם חשמלי¹⁶. באופן סימטרי כאשר מניעים שדה מגנטי בקרבת מוליך ייווצר במוליך זרם חשמלי, כשעל עיקרון זה בנוי הגנרטור¹⁷. הקשר הזה בין חשמל למגנטיות ידוע לפיזיקאים והם קוראים לתופעה שדה אלקטרומגנטי וגלים אלקטרומגנטיים. אולם ישנו עניין מטריד שעדיין לא בא על פתרונו. למרות הסימטריה שבין הכוח החשמלי והכוח המגנטי, אנו רואים בטבע רק מטענים חשמליים (חיוביים או שליליים). עקרון הסימטריה דורש שיימצאו גם מטענים מגנטיים חד-קוטביים¹⁸ (בשונה מהמגנטים שאנו רואים בטבע שלהם תמיד יש שני קטבים). אולם מטענים מגנטיים חד-קוטביים לא נמצאו עד

¹⁴ פול דיוויס "הנס החמישי – החיפוש אחר מוצא החיים" ספריית מעריב, 2004. עמודים 41, 44, 45 ו-49.

¹⁵ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 פרקים 3, 4 ו-5

¹⁶ הדגמה ניתן לראות בקישור שלהלן - <https://phet.colorado.edu/en/simulation/legacy/magnets-and-electromagnets>

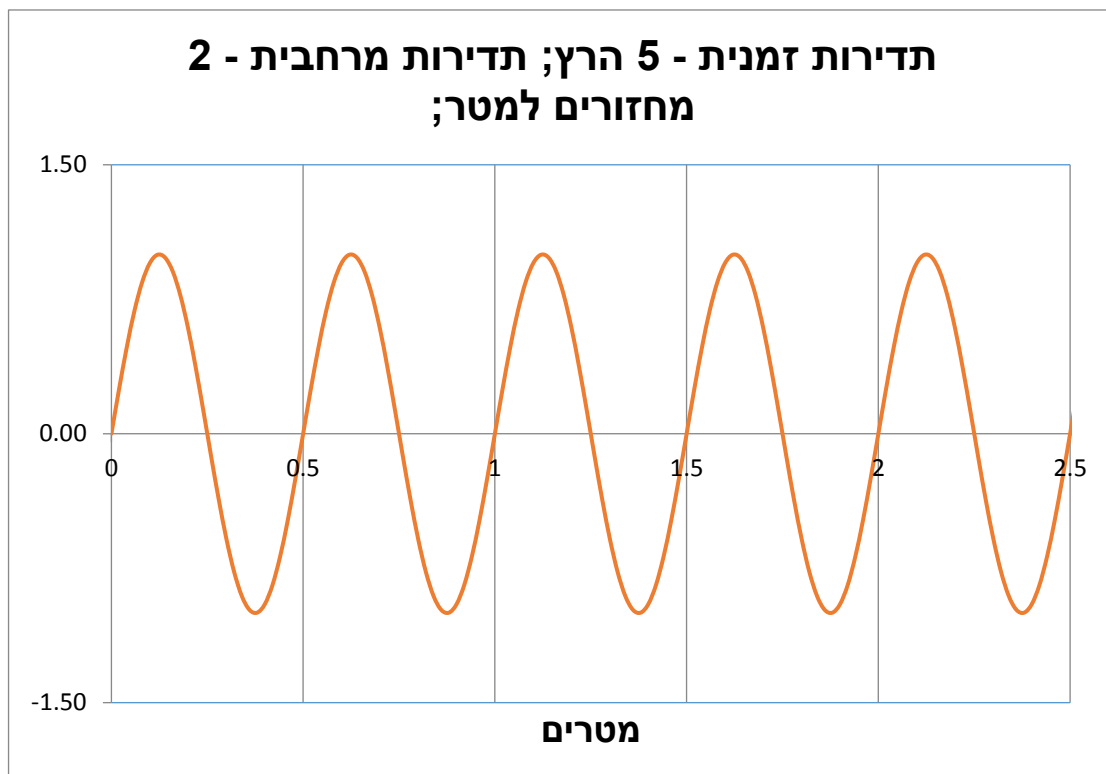
¹⁷ הדגמה ניתן לראות בקישור שלהלן - <https://phet.colorado.edu/en/simulation/legacy/generator>

¹⁸ הכיוון של הכוח המגנטי הוא צפון (N) –דרום (S) ולכן מטענים מגנטיים שמקבילים למטענים חשמליים יסומנו כמטען N ומטען S.

כה ולכן הסימטריה במרחב הפיזיקלי המוכר לנו איננה שלמה. על פי המודל של טילר מטענים מגנטיים חד-קוטביים מתקיימים בחלל הריק שבין החלקיקים, ולפיכך הסימטריה בחלל זה היא גבוהה יותר. המשמעות של סימטריה גבוהה יותר היא יותר מידע ולפיכך פחות אנטרופיה. החלל הריק הוא בעל רמת סדר גבוהה יותר מאשר החלקיקים שנעים בתוכו ולפיכך הוא חייב להכיל יותר אנרגיה.

טילר מציע לתאר את המרחב הפיזיקלי באמצעות מודל דו-מפלסי (דופלקס) שכולל שני מרכיבים של המרחב. המפלס הראשון הוא המרחב הרגיל שמכיל חלקיקים בעלי מטענים חשמליים ואנרגיה. המפלס השני הוא מרחב המידע והוא מורכב מגלים שמתפשטים באמצעות המטענים המגנטיים החד-קוטביים. טילר קורא להם גלים מגנטו-אלקטריים על מנת להבדיל ביניהם לבין הגלים האלקטרומגנטיים במרחב הרגיל. גל הוא האמצעי הנפוץ ביותר להעברת מידע: גלי קול, גלי אור וגלים אלקטרומגנטיים אחרים מעבירים את רוב המידע שקשור לתודעה שלנו. על מנת להבין את הקשר בין המרחב הרגיל למרחב המידע יש צורך לבחון תחילה את התכונות היסודיות של הגל. בתרשים שלהלן מוצגת דוגמה נפוצה של גל שניתן לתאר אותו באמצעות הפונקציה המתמטית סינוס.

תרשים 1:

גל הסינוס מתפשט באופן מחזורי כאשר כל מחזור זהה לזה שלפניו. הגל מתפשט במרחב במהירות מסוימת – בדוגמה שלנו 2.5 מטר לשנייה. התרשים מציג את התפשטות הגל בשנייה הראשונה, שבה הוא עבר בדיוק 2.5 מטר.

ניתן לראות שבמהלך אותה שניה הגל חזר על עצמו 5 פעמים (אפשר לספור את ה"פסגות" או את ה"עמקים"). לפיכך התדירות של הגל ביחס לזמן (תדירות זמנית – Temporal Frequency) היא 5 מחזורים לשנייה. מקובל לקרוא למספר המחזורים בשנייה בשם הרץ, ולכן התדירות של הגל שלנו היא 5 הרץ.

ניתן גם לראות שלאחר מחזור אחד הגל עבר 0.5 מטר. המרחק שאותו עובר הגל במהלך מחזור אחד נקרא אורך הגל. במקביל משך הזמן שלקח לגל להשלים מחזור אחד הוא 0.2 שניות ($\frac{0.5}{2.5}$) והוא נקרא זמן המחזור של הגל. הקשר בין זמן המחזור (T) לתדירות הזמנית (F) הוא קשר הופכי כפי שמוצג בנוסחה שלהלן:

$$F = \frac{1}{T} \quad (1)$$

כשזמן המחזור הוא 0.2 שניות התדירות הזמנית תהיה 5 הרץ (מחזורים לשנייה).

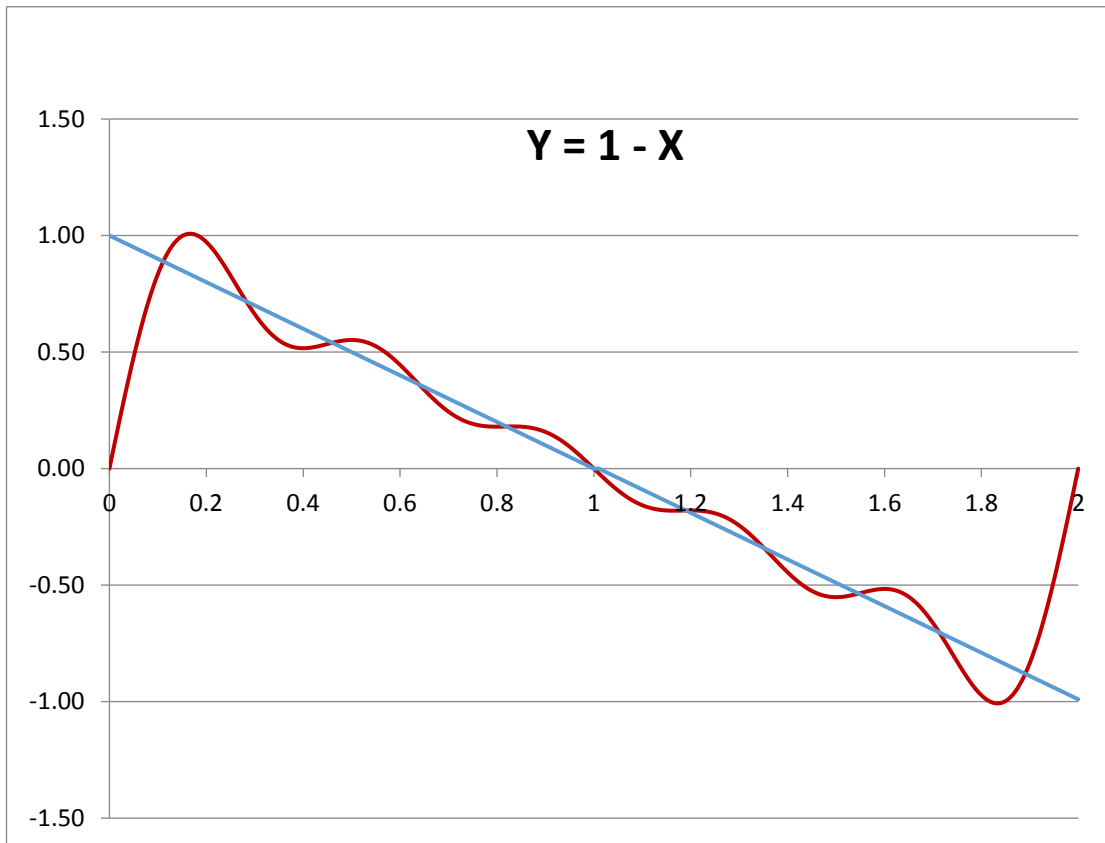
תדירות נוספת שנהוג למדוד היא התדירות המרחבית (Spatial Frequency) - כמה מחזורים נדרשו עד שהגל התפשט למרחק של 1 מטר. מכיוון שבכל מחזור הגל עובר 0.5 מטר, נדרשים 2 מחזורים על מנת לעבור מרחק של 1 מטר. במקביל לנוסחה (1) הקשר בין התדירות המרחבית (ζ) לאורך הגל (λ) הוא קשר הופכי כפי שמוצג בנוסחה שלהלן:

$$\zeta = \frac{1}{\lambda} \quad (2)$$

כשאורך הגל הוא 0.5 מטר התדירות המרחבית תהיה 2 מחזורים למטר.

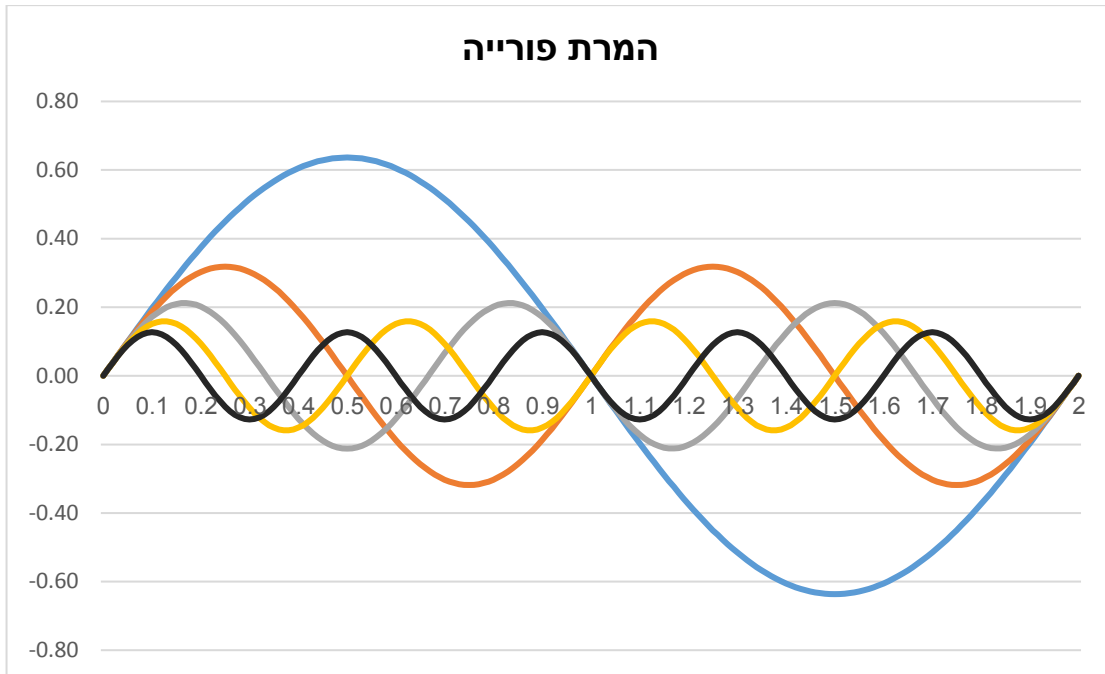
אנו רואים אפוא שניתן להציג את הגל באופן מלא רק באמצעות התדירויות שמאפיינות אותו. אם נחזור למודל הדו-מפלסי של טילר, ניתן לראות שמכיוון שמרחב המידע נמדד רק בתדירויות, מתקיים קשר הופכי בינו לבין המרחב הרגיל. על מנת להסביר את הקשר הזה שבין שני המרחבים משתמש טילר בכלי מתמטי שנקרא המרת פורייה. להלן אציג הסבר פשוט לקשר הזה.

תרשים 2:

נסתכל על הקו הכחול שיורד משמאל לימין בתרשים. את הקו הזה ניתן לתאר בצורה מתמטית באמצעות הפונקציה $Y = 1 - X$ בתחום ההגדרה שבו X הוא בין 0 ל-2. מסביב לקו הכחול הישר "מתלפף" קו אדום שמהווה תיאור מקורב שלו. הקו האדום הוא תוצאה של המרת פורייה, והוא נוצר על ידי חמישה גלים שמתוארים באמצעות פונקציות סינוס שונות. כדי להמחיש כיצד נוצר הקו האדום נסתכל על התרשים שלהלן:

תרשים 3:

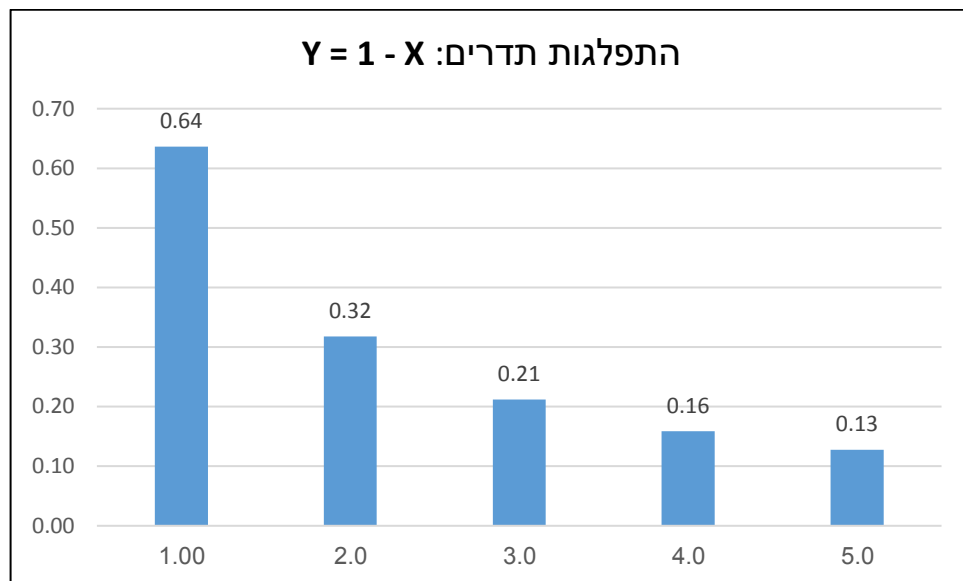
בתרשים מוצגים חמישה גלים עם תדירויות שונות ועם גבהים שונים¹⁹. הגל הכחול הוא בעל תדירות של 1 והוא הגבוה ביותר. הבא אחריו לפי גובה הגל הוא הגל הכתום עם תדירות 2. אחריו באים הגל האפור עם תדירות 3, הגל הצהוב עם תדירות 4 והגל השחור עם תדירות 5. אם נחבר בכל נקודה את הגבהים של חמשת הגלים נקבל את הקו האדום שמוצג בתרשים 2. אם נוסיף עוד גלים עם תדירויות שהולכות וגדלות וגבהים שהולכים וקטנים, נמצא שהקו האדום והקו הכחול בתרשים 2 הולכים ומתלכדים.

זהו בעקרון התוצר של המרת פורייה: לקחנו קו ישר שנוצר על ידי פונקציה לינארית והמרנו אותו לסכום של פונקציות סינוס שהחיבור שלהן יוצר את הצורה של הקו הישר. באופן זה ניתן להציג את קו הישר במרחב הרגיל (בדוגמה שלנו במישור XY) באמצעות גלים ותדירויות.

נסתכל כעת על התפלגות התדירויות והגבהים של הגלים ששימשו אותנו בהמרת פורייה של הקו $Y = 1 - X$. התפלגות זו מוצגת בתרשים שלהלן:

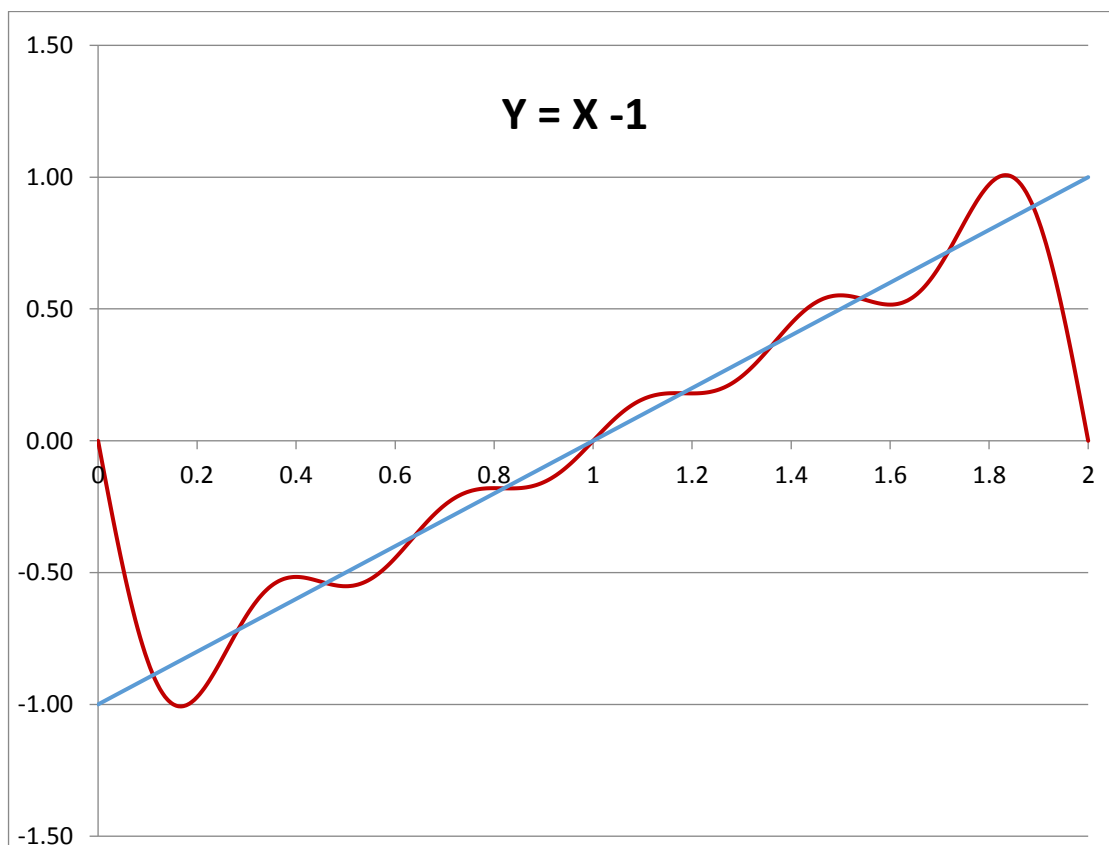
¹⁹ גובהו המרבי של הגל נקרא משרעת - Amplitude

תרשים 4:

זוהי ההצגה המקבילה של הקו $Y = 1 - X$ במרחב שמורכב רק מגלים, ולכן נמדד בתדירויות. מכיוון שאפשר לבצע המרת פורייה לכל צורה, ניתן למעשה להציג כל גוף במרחב הרגיל באמצעות תדרים. מעבר לכך מסתבר שמתקיים קשר פונקציונלי בין הצגת הגוף במרחב הרגיל לבין ההצגה שלו באמצעות תדרים. כדי לראות זאת נסתכל על התרשים הבא:

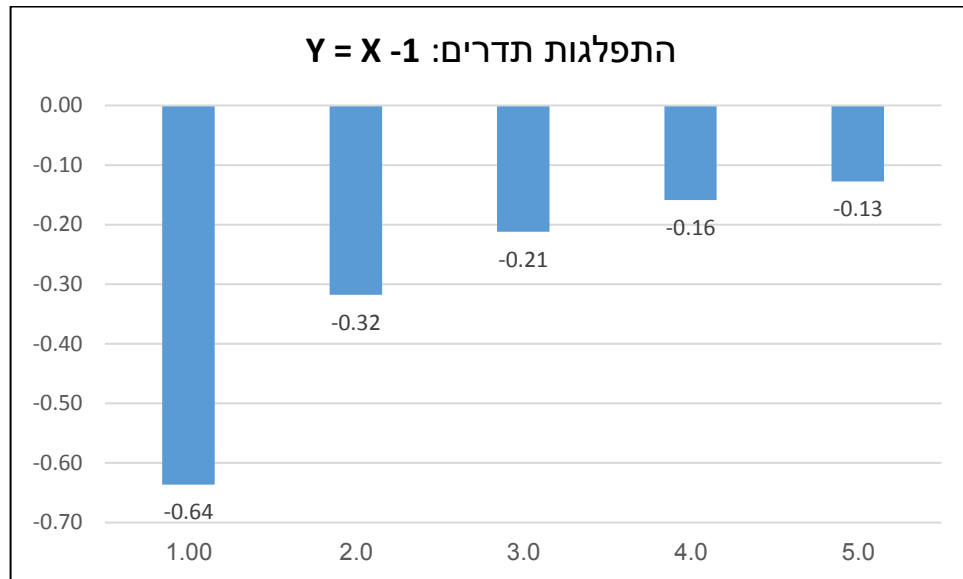
תרשים 5:

בתרשים זה הקו הכחול הוא הופכי לקו הקודם והוא עולה משמאל לימין. ניתן לתאר אותו בצורה מתמטית באמצעות הפונקציה $Y = X - 1$ בתחום ההגדרה שבו X הוא בין 0 ל-2. במקביל הקו האדום בתרשים 5 הוא המרת פורייה של הקו הזה.

נסתכל כעת על התפלגות התדרים של המרת פורייה בתרשים 5 שמוצגת בתרשים שלהלן:

תרשים 6:

ניתן לראות שההתפלגות היא סימטרית והפוכה להתפלגות הקודמת שהוצגה בתרשים 4.

הדוגמאות הפשוטות שהוצגו לעיל ממחישות כיצד מאפיין טילר את מרחב המידע. זהו מרחב שנמדד בתדירויות והוא הופכי וסימטרי למרחב הרגיל שלנו. לכל גוף שקיים במרחב הרגיל יש ייצוג במרחב המידע שמתבטא בהתפלגות של תדירויות. להתפלגות זו של התדירויות ניתן לתת גם ביטוי ויזואלי, וטילר מציג בספרו דוגמאות לכך²⁰.

תכונה חשובה מאוד של המודל הדו-מפלסי של טילר היא שהוא מכיל בתוכו את המודל הסטנדרטי של מכניקת הקוואנטים, ואף מאפשר להבין אותו בדרך יותר אינטואיטיבית. להלן ההסבר שנותן טילר:

"ההסבר שהעלה דה ברויי בתחילת שנות העשרים של המאה הקודמת²¹ לגבי האופי הדואלי של כל חלקיק זיכה אותו בפרס נובל בפיזיקה. דה ברויי הציע השערה שעל פיה לכל חלקיק יש מעטפת מובילה של גל שמקיפה אותו ונעה איתו מהירות. השערת

²⁰ על העטיפה של ספרו מציג טילר ביטוי ויזואלי למספר צורות גאומטריות באמצעות המרת פורייה

<https://images.gr-assets.com/books/1343979524i/2759519.jpg>

²¹ ראו הסבר על השערת דה-ברויי בוויקיפדיה -

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%94%D7%A9%D7%A2%D7%A8%D7%AA_%D7%93%D7%94_%D7%91%D7%A8%D7%95%D7%99%D7%99

הדואליות של חלקיק/גל, ביחד עם האבחנות התיאורטיות והניסיוניות של פלאנק²² שפליטה וקליטה של קרינה אלקטרומגנטית על ידי חלקיקים פיזיקליים היא במנות בדידות (קוואנטות) ולא באופן רציף, הן אבני הפינה המהותיות של מכניקת הקוואנטים. כל השאר, פונקציית ההסתברות של הגל, משוואת שרודינגר של גל ההסתברות וכו', ולמעשה כל מה שנכלל היום במכניקת הקוואנטים הם תוצאות של חישובים שנובעים מההנחה שכל מרכיבי החומר הם בו זמנית חלקיקים וגלים. הבעיה כפי שאני רואה אותה היא שאף אחד לא ראה באופן חזותי את הגלים הרציפים שמוצגים בספרי הלימוד לפיזיקה. הגלים שאנו רואים בעולם שסובב אותנו הם למעשה אפנון של צפיפות או של זרימה של חלקיקים. בכל מקרה התקבצות של חלקיקים שבעקבותיה נוצרים שינויים בצפיפות שלהם במרחב ובזמן, היא זו שיוצרת גלים שבהם אנו יכולים להבחין באופן ויזואלי או כצלילים. כתוצאה מכך האבות המייסדים של מכניקת הקוואנטים היו צריכים לעשות צעד ענק וליצור מסגרות התייחסות שונות לגלים ולחלקיקים. אולם הם לא עשו זאת ובמקום זאת הם ניסו לדחוס את הגלים והחלקיקים לתוך מסגרת התייחסות אחת, וכתוצאה מכך הנציחו את המוזרות של המסקנות שנובעות ממכניקת הקוואנטים.²³

הסוגיה שעליה מדבר טילר קשורה לניסוי מפורסם בפיזיקה שנקרא ניסוי "שני החרכים" (Double Slit), ובמיוחד מווריאציה של ניסוי זה שנערכה ב- 1974 על אלקטרונים בודדים²⁴. עד לפרסום תוצאותיו של ניסוי "שני החרכים" האלקטרונים נחשבו לחלקיקים ולכן ציפו שהם יתנהגו כמו כדורים קטנים של חומר. אם יורים כדורים לעבר שני חרכים, רוב הכדורים שיצליחו לעבור את החרכים יתרכזו מול כל אחד מהם. אולם לאחר שבוצעו ניסויים כאלה (בתחילה על אור ולאחר מכן על אלקטרונים) הסתבר שהתוצאות היו שונות לחלוטין. כאשר ירו אלקטרונים לעבר חרך אחד הם התנהגו כמו כדורים קטנים והתרכזו מול החרך. אולם כאשר ירו אותם לעבר שני חרכים מקבילים, לא התקבל פס רציף מול כל חרך. במקום זאת התקבלה תבנית שמורכבת מ"פסים" של אלקטרונים לאורך המסך. תבנית כזאת מכונה התאבכות והיא מאפיינת התנהגות של גלים²⁵. כלומר תוצאות הניסוי הצביעו על כך שהאלקטרונים (שהם חלקיקים בעלי מסה) מתנהגים כמו גלים במצבים מסוימים. בתחילה ניסו להסביר את תוצאות הניסוי באמצעות הסתברות של זרם חלקיקים שיכול להתנהג כמו גל. אולם ב- 1974 נערך ניסוי שבו כל אלקטרון שוגר לחוד (לא שוגר אלקטרון אחר כל עוד האלקטרון הקודם לא פגע במסך), וגם בניסוי זה התקבלו תוצאות זהות - תבנית ההתאבכות נשארה. במושגים רגילים תופעה זו ניתנת להסבר רק אם האלקטרון מתפצל באופן כלשהו ואז עובר בו-זמנית דרך

²² ראו הערך על קבוע פלאנק בוויקיפדיה

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A7%D7%91%D7%95%D7%A2_%D7%A4%D7%9C%D7%90%D7%A0%D7%A7

²³ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמודים 112-113

²⁴ המחשה של ניסוי שני החרכים ניתן למצוא בסרטון שבקישור הבא:

<https://www.youtube.com/watch?v=yS3DXQ9jY04>

²⁵ המונח התאבכות מתייחס לתופעה שמאפיינת גלים ומוצגת בתרשימים 2 ו-3 שלעיל. כאשר כמה גלים נפגשים הגבהים שלהם מתחברים. אם פסגה פוגשת פסגה נגבל גל גבוה יותר, אבל אם פסגה פוגשת עמק הם מבטלים אחד את השני.

שני החרכים. המסקנה מהניסוי הייתה שלמרות שהאלקטרונים הם חלקיקים יש להם גם תכונות גליות. הם יכולים לבצע התאבכות ואף מוזר מכך - אלקטרון בודד יכול לבצע התאבכות עם עצמו. כמובן שמה שנכון לאלקטרון בודד נכון לכל חלקיק של חומר, שגם הוא בו זמנית חלקיק וגל. אולם כפי שטילר טוען בצדק מסקנות אלה של מכניקת הקוואנטים אינן מתיישבות עם הגלים שאותם אנו רואים במציאות. לכל הגלים שאותם אנו רואים ישנו תווך שנע באופן מחזורי, בעוד שהגל עצמו הוא תופעה אבל אין לו מאפיינים פיזיקליים של מסה או נפח כמו לחלקיקים. נסתכל לדוגמה על גלי הקול. על מנת שיווצר גל קול צריך ראשית מקור אנרגיה שיוצר תנודות מחזוריות. כתוצאה מתנודות אלה מולקולות האוויר מתחילות להתנווד בתדירות מסוימת. כאשר אנו מאזינים למוסיקה מולקולת האוויר שמגיעה לאור התוף שלנו איננה אותה מולקולת האוויר שהתחילה להתנווד בסמוך לרמקול של מערכת השמע. התנודות של מולקולות האוויר מעבירות את המידע ממערכת השמע לאוזן שלנו, בעוד שהמולקולות עצמן הן רק התווך שבו המידע הזה זורם. טילר טוען שהמודל שלו מאפשר להסביר את ניסוי שני החרכים באופן דומה:

"נקודת המבט של המודל הדו-מפלסי מאפשרת לראות הסבר אחרי לחלוטין לניסוי שני החרכים המפורסם של יאנג, מהתקופה שבה הפרדיגמה של המכניקה הקלאסית עדיין שלטה. על פי ההסבר הרגיל שנובע ממודל של מרחב אחד, תוצאות הניסוי הן תולדה של התאבכות של גלי אור שנכנסים לשני חרכים מקבילים וכתוצאה מכך נוצרת הרכבה של גל על גל בהתאם למיקומים של הפסגות והעמקים בכל גל. על פי המודל הזה לצורתם של החרכים אין כל השפעה על התבנית שמתקבלת לאחר שהאור עובר דרך החרכים. אולם מנקודת המבט של המודל הדו-מפלסי לתבנית של החרכים ישנו ייצוג במרחב המידע, שאיננו קשור לאור שעובר דרך החרכים. הייצוג הזה הוא התבנית שאותה אנו רואים כשמבצעים את הניסוי. התבנית שקיימת במרחב המידע מנחה את החלקיקים כך שבמרחב הרגיל מתקבלת תוצאה שדומה להתאבכות של גלים."²⁶

אם נסכם את מה שראינו עד כה, טילר מציע מודל פיזיקלי חדש לתיאור המציאות. בשונה מהמודל הקיים שבו יש מרחב אחד, במודל של טילר ישנם שני מרחבים שמתקיימים במקביל אחד לשני. המרחב הרגיל שמורכב מחלקיקי חומר בעלי מטענים חשמליים, ומרחב המידע שמורכב מגלים מגנטיים שמתקיימים בתוך הריק שבתוכו נמצאים החלקיקים. מרחב המידע הוא בעל סימטריה גבוהה יותר ולכן על פי החוק השני של התרמודינמיקה יש בו יותר אנרגיה מאשר במרחב הרגיל. במצב הרגיל החושים שלנו וכן כל מכשירי המדידה שבהם אנו משתמשים אינם יכולים ליצור קשר עם מרחב המידע. במובן הזה אפשר להגיד שמרחב זה נמצא "מעל" למרחב שלנו. מצד שני מרחב המידע נמצא סביבנו ובתוכנו מכיוון שהוא מאכלס את החלל הריק שבין חלקיקי החומר שמרכיבים אותנו ואת המציאות שלנו.

²⁶ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 125

כיצד נוצר הקשר בין שני המרחבים במודל הדו-מפלסי? ההסבר שטילר מציע מבוסס על מעין מקדם קשר, שאותו הוא מכנה – α , והוא זה שקובע את חוזקו של הקשר בין המרחבים:

"כאשר α קרוב מאוד לאפס הרמה השנייה של המציאות הפיזיקלית [מרחב המידע] הופכת באופן מעשי לבלתי נראית עבורנו. מצד שני התודעה האנושית יכולה להשפיע על רמת המציאות השנייה באמצעות כוונות, רגשות, מחשבות ורוח, אולם היא איננה יכולה להשפיע על רמת המציאות הרגילה של האטומים, המולקולות והמטענים חשמליים.

כתוצאה מכל האמור לעייל חשוב לזכור את הדברים הבאים: (1) כל התכונות החומריות הן ספציפיות ביחס למצב הסימטריה האלקטרומגנטי, כך שאם מצליחים לשנות את הסימטריה האלקטרומגנטית בחלל מסוים יש לצפות לשינויים ברי מדידה בתכונות חומריות באותו חלל; (2) לכל בני האדם, וכפי הנראה לכל היצורים החיים שיש להם מערכת צ'קרות/מרידיאנים בסיסית, יש מערכת שיכולה לשאוב אנרגיה גבוהה (שמכונה פרנה או צ'י) כך שבאמצעות התכונות ממוקדת ניתן להעלות את רמת הסימטריה האלקטרומגנטית בחלל שסובב אותם ואף לשמור על רמה זו לאורך זמן; (3) יכולת זו מביאה לריפוי בדרגות שונות.²⁷

מערכת הצ'קרות והמרידיאנים היא זו שמאפשרת את הקשר עם מרחב המידע. הקשר עצמו מתבצע לדעתו של טילר באמצעות חלקיק שעדיין איננו מוכר לנו שאותו הוא מכנה דלטרון. חלקיק זה הוא בעל תכונות ייחודיות שמאפשרות לו לפעול הן במרחב הרגיל והן במרחב המידע. במצב הרגיל שלנו מערכת הצ'קרות לא מתפקדת, ולכן כמעט שלא נוצרים חלקיקי דלטרון. כתוצאה מכך מרחב המידע הוא כמעט בלתי נראה עבורנו. באמצעות תרגולים רוחניים ומאמץ מודע ניתן להביא את מערכת הצ'קרות לתפקוד טוב יותר, ובאופן זה מתגבר ייצור הדלטרון ואתו הקשר שלנו עם מרחב המידע. יתרה מכך מכיוון שמרחב המידע מכיל אנרגיה גבוהה יותר שאיננה זמינה במרחב הרגיל שלנו, חיזוק הקשר בין המרחב הרגיל למרחב המידע מביא לזרימה של אנרגיה גבוהה לתוך המרחב הרגיל שלנו. טילר מתאר את התהליך באופן הבא:

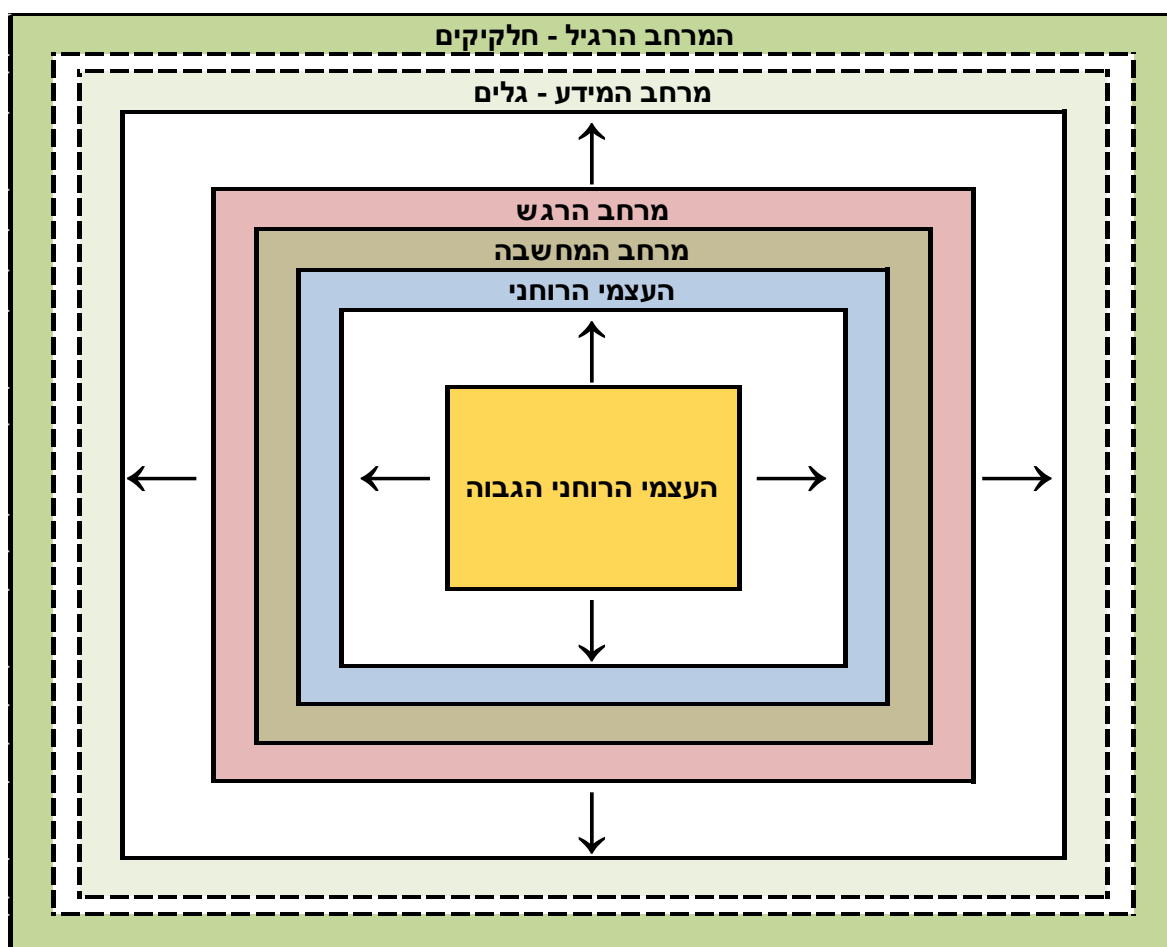
"הכוונות המודעות והלא מודעות שמוזנות על ידי הרצון שלנו, הן אלה שמניעות את האנרגיה הגבוהה (צ'י / פרנה) דרך מערכת הצ'קרות/מרידיאנים שלנו. זרימה זאת מביאה לבריאות טובה יותר של כל האברים, של מערכת העצבים ושל התאים - שכולם נמצאים במרחב הרגיל של מטענים חשמליים, אטומים ומולקולות שמהם מורכב הגוף הפיזי שלנו. כתוצאה מזרימה זו של אנרגיה תחושת החיים שלנו מתחזקת. בדיוק כמו שתרגילים גופניים בחדר כושר, במגרש הגולף או במשחקי כדור מביאים לכך שכל השרירים יתפתחו ויתחזקו, עבודה פנימית ותרגולים כדוגמת מדיטציה, צ'י-גונג, טאי-צ'י ויוגה מביאים להתפתחותה של תשתית עשירה בגופים העדינים שלנו (Subtle Bodies), ובעקבות זאת ליכולות אנושיות גבוהות יותר. באופן זה תרגול של מיקוד תשומת הלב שנעשה באופן

²⁷ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 91.

קבוע ולאורך זמן מביא להתפתחותה של היכולת לשאוב אנרגיה גבוהה ומעודנת (צ'י / פרנה).²⁸

תמונה מלאה של המודל של טילר שכוללת בתוכה גם את מרכיבי התודעה, מוצגת בתרשים 7 שלהלן.²⁹ התרשים מציג את הקשר בין התודעה למרחב הפיזיקלי באמצעות שלושה מרובעים קונצנטריים. המרובע הפנימי מסמל את התודעה הגבוהה. המסגרת הפנימית מסמלת את המרחב הנפשי והיא מורכבת משלושה תת מרחבים: רגש, מחשבה והעצמי הרוחני. המסגרת חיצונית מסמלת את העולם "החיצוני" שהוא כאמור מתואר באמצעות המרחב הדו-מפלסי שעסקנו בו עד כה.

תרשים 7:

המסגרת החיצונית ביותר מסמלת את המרחב הרגיל שאנו באים במגע בחיי היומיום באמצעות החושים ומכשירי המדידה שלנו. מרחב זה מורכב מחלקיקים וממטענים חשמליים. בחלל הריק שבין החלקיקים נמצא מרחב המידע שמורכב מגלים מגנטו-אלקטריים. בין מרחב המידע למרחב הרגיל קיים

²⁸ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 89

²⁹ התרשים מבוסס על Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 147

מרווח, שמסומן בתרשים באמצעות הקווים המקווקים. מרווח זה מבטא את העובדה שבמצב רגיל הקשר בין המרחב הרגיל למרחב המידע הוא חלש מאוד ולכן איננו מצליחים לבוא במגע עם מרחב המידע.

מרחב המידע קשור ישירות למרחב הנפשי, שכאמור מורכב משלושה תת מרחבים: רגש, מחשבה והעצמי הרוחני. קשר זה מסומן בתרשים באמצעות החיצים שבין המרחב הנפשי למרחב המידע. כפי שהוסבר לעיל מרחב המידע מורכב מגלים מגנטו-אלקטריים שנמדדים באמצעות תדרים. לפיכך ניתן לתאר את הקשר של מרחב המידע למרחב הנפשי כזרימה של גלי תודעה ממרכז המרובע לכיוון ההיקף החיצוני. מקור האנרגיה שיוצר את גלי התודעה הוא העצמי הרוחני הגבוה, וממנו הם זורמים דרך המרחב הנפשי עד למרחב המידע. מרחב המידע הוא למעשה הגורם המתווך בין התודעה הגבוהה לבין המרחב הרגיל. אולם על מנת שגלי התודעה יוכלו לזרום ממרחב המידע למרחב הרגיל יש צורך במערכת צ'קרות מפותחת שמסוגלת לייצר את החלקיק שמתווך ביניהם – הדלטרון. זוהי למעשה מטרתו של התרגול רוחני.

טילר מציג את התהליך הזה באופן הבא:

"המבנה הכללי שמוצג בתרשים נראה כמו מעין מתמר/שנאי³⁰ שכיוונו מלמעלה למטה, שמתווך בין המושג שאותו אנו מכנים אלוהים לבין אחת מההמצאות שלו: מרחב וזמן פיזיקלי שהסדר בו מופר על ידי בני אדם בעלי רצון חופשי ואפשרות להתפתח. התודעה קיימת בכל שלב, אולם בדרגה יורדת ככל שנעים החוצה מהמסגרת הפנימית (הנשמה) למסגרת החיצונית. הנחת העבודה שלי היא שהתודעה היא תוצר לוואי, או תכונה שמתהווה, של התהליך שבו הממד הרוחני נכנס לתוך החומר הצפוף. יתרה מכך הממד הרוחני יכול להתחבר לחומר רק אם מתפתחת בתוכו תשתית חדשה שאליה הוא יכול להתקשר. נראה לי שזהו אחד התפקידים החשובים ביותר שלנו במסגרת חיינו היומיומיים – לבנות את התשתית הזאת בתוכנו וכך להפוך לבני אדם שלמים."³¹

³⁰ מתמר ממיר אות פיזי לאות חשמלי ולהפך; לדוגמה: מיקרופון ממיר גלי קול לאותות חשמליים, בעוד שרמקול עושה את הפעולה ההפוכה – ממיר אותות חשמליים לגלי קול. שנאי הופך מתח חשמלי גבוה למתח חשמלי נמוך יותר.

³¹ Psychoenergetic Science by William A. Tiller, 2007 עמוד 149

ג. סיכום:

כפי שכתבתי בפתיחה שני החלקים של המאמר משלימים אחד את השני, ובפרק הסיכום של המאמר אנסה להראות כיצד הם מצטרפים לתמונה שלמה. הדבר הראשון שעולה משני חלקי המאמר הוא שההפרדה בין חומר לרוח או בין גוף לנפש איננה מתקיימת במציאות. המודל של טילר ממחיש זאת בבהירות מכיוון שמרחב המידע שמקשר בין המרחב הרגיל לתודעה הגבוהה, נמצא בחלל הריק שבין החלקיקים של המרחב הרגיל. כלומר התודעה נמצאת בתוכנו ומחוצה לנו, ולמעשה אנחנו וכל העולם שסביבנו מורכבים בעיקר מתודעה. חשוב לזכור שהחלקיקים תופסים חלק קטן מאוד של המרחב הרגיל, ורובו הוא למעשה חלל ריק³². ההפרדה שאנו עושים בין גוף לנפש נובעת מכך שבמצב הרגיל של התודעה שלנו הקשר בין המרחב הרגיל למרחב המידע הוא מאוד חלש. התודעה שלנו במצב הרגיל מרוכזת במרחב הרגיל שאותו אנו קולטים בעזרת חמשת החושים שלנו ולו אנו קוראים המציאות. המגע שלנו עם המרחב הנפשי (רגש ומחשבה) הוא מוגבל, וכתוצאה מכך המערך הרגשי שלנו מופעל בעיקר על ידי אנרגיות נמוכות שמתבטאות כמתחים וכמחשבות כאוטיות שיוצרות בעיקר רעש.

התובנה הזאת שעולה מהמודל הייתה ידועה למורים רוחניים בעבר. בבשורה על פי תומא מצוטטת האמרה הבאה של ישוע לתלמידיו:

וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ: וְהִיָּה אִם יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם הַנּוֹהֲגִים אֲתֶכֶם: "רְאוּ, הַמַּלְכוּת בְּשָׁמַיִם הִיא", כִּי אַז קָדַם לָכֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם. וְאִם יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם: "בְּיָם הִיא", כִּי אַז קָדַמוּ לָכֶם הַדָּגִים. אֲבָל הַמַּלְכוּת הִיא בְּתוֹכְכֶם; וּמְחוּץ לָכֶם הִיא. דַּעוּ אֶת עֲצֻמְכֶם וְתִדְעוּ; וְהַבִּינוּתֶם כִּי בְּנֵי הָאָב הַחַי אַתֶּם. אַךְ אִם אֶת עֲצֻמְכֶם לֹא יִדְעוּתֶם, בְּעֵבֶר אַתֶּם, וְאַתֶּם הָעֵבֶרִי.³³

רודי מציע שיטת תרגול שמטרתה לבנות ולבסס את הקשר בין המרחב הרגיל למרחב המידע. תהליך האלכימיה הנפשית שאותו מתאר רודי מאפשר להפוך את המתחים הרגשיים ואת המחשבות הכאוטיות לאנרגיה גבוהה. מטרתו של תהליך זה הוא ליצור את הקשר בין המישור הפיזי למישור הרוחני. בספרו "קניבליזם רוחני" מציג רודי תיאור מקביל למודל הדו-מפלסי של טילר:³⁴

"אנו קוצרים את תוצאות עבודתנו בשלושה מישורים: הפיזי, ה"רוחני אנכי" וה"רוחני אופקי". התכנים שמופקים בכל אחד מהמישורים אלה הם חיוניים כשלעצמם, ובנוסף לכך הם חיוניים גם במשותף. ניתן לכנות אותם מרכזי אנרגיה (צ'קרות) קוסמיים מכיוון שהם זורמים אחד לתוך השני. הפעילות הפנימית שמתרחשת בין המישורים האלה הופכת אותם למנגנון אחד ענק. ניתן להשוות את הכניסה למישור הפיזי לכניסה לבית דירות גדול בעזרת מפתח לדלת הראשית. העלייה במעלית היא המקבילה של כניסה למישור ה"רוחני

³² היחס בין הקוטר של גרעין של אטום מימן לבין קוטר המסלול של האלקטרון שמקיף אותו הוא בסביבות 1 ל-10,000.

³³ "הבשורה על פי תומא", בתרגומו של אמיר אור, הוצאת כרמל 1993

³⁴ ראו "גדילה רוחנית – קטעים מספרו של רודי 'קניבליזם רוחני'" עמוד 19

אנכי", והכניסה לדירה שלנו מקבילה לכניסה למישור ה"רוחני אופקי". זהו המימוש של מאמץ ועבודה מצטברים לאורך זמן שמטרתם להביא אותנו אל המודעות. חיינו יהפכו למאוד לא נוחים אם נשכח את המפתח לדלת הראשית או נתעלם מתחזוקה ירודה של המעלית.

במונחים של המודל של טילר תהליך העיכול הנפשי מעלה את רמת הסדר במרחב הנפשי, בדיוק כמו שתהליך העיכול הפיזי מעלה את רמת הסדר בגוף. התוצר של שני התהליכים האלה הוא עליה ברמת האנרגיה, מכיוון שרמת סדר גבוהה יותר משמעה רמת אנרגיה גבוהה יותר (פחות אנטרופיה). אנרגיה זו שמצטברת במרכז שמתחת לטבור מאפשרת את תהליך ההתמרה של האנרגיה המינית. רק לאחר שתהליך ההתמרה הזה מתחיל לקרות יכולה אנרגיית הקונדליני שנמצאת במצב רדום בבסיס עמוד השדרה להתעורר. התהליך הזה של התמרת האנרגיה המינית שמפעילה את אנרגיית הקונדליני שקול לתהליך של ייצור חלקיקי הדלטרון שמציע טילר במודל שלו. בשני המקרים התנאי ליצירת החלקיקים או האנרגיה שמחברים את המרחב הרגיל עם המרחבים הגבוהים יותר, הוא הפעלתה של מערכת הצ'קרות באופן קבוע ויציב. כאשר אנרגיית הקונדליני מגיעה לקדקוד הראש נוצר החיבור בין מרחב המידע למרחב הנפשי, ובאמצעותו לתודעה הגבוהה. חיבור זה מאפשר לאנרגיה שנובעת מהתודעה הגבוהה לזרום דרך מרחב המידע אל המרחב הרגיל. כשהחיבור הזה הופך לעמיד ואנו מצליחים לקיים אותו לאורך זמן, גלי האנרגיה שנובעים מהתודעה הגבוהה יכולים להזין את הגוף הפיזי שלנו ובמקביל להזין גם את כל מי שנמצא אתנו בקשר במרחב הרגיל. נוצר מעין שילוב של אנטנה ומשדר שדרכם גלי התודעה הגבוהה יכולים להגיע למרחב הרגיל. באופן זה אנו הופכים לכלי שדרכו התודעה הגבוהה יכולה להתממש במרחב הרגיל.

מראי מקום:

"Before the Sun – Meeting Rudi", by John Mann, 2014

"Psychoenergetic Science: A Second Copernican-Scale Revolution", by William A. Tiller, 2007

פול דיוויס "הנס החמישי – החיפוש אחר מוצא החיים", ספריית מעריב, 2004

מאמרים קודמים:

"ישוע – הבודהה היהודי" – מאי 2017

"גדילה רוחנית – קטעים מספרו של רודי 'קניבלים רוחני'" – דצמבר 2016

"אבולוציה, תודעה וחוק האוקטבה" – יוני 2016

"דרכם הרוחנית של האיסיים – מקומראן לקונדליני" – מרץ 2015